

Byla C-833/21

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą santrauka pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 98 straipsnio 1 dalį

Gavimo data:

2021 m. gruodžio 31 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Audiencia Nacional (Nacionalinis teismas, Ispanija)

Nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2021 m. gruodžio 14 d.

Apeliantė:

Endesa Generación, S. A.

Kita apeliacinio proceso šalis:

Tribunal Económico Administrativo Central (Centrinis administracinis ekonominis teismas, Ispanija)

Pagrindinės bylos dalykas

Anglies dioksido mokesčio, taikomo elektros energijai gaminti naudojamoms anglims, nustatymas.

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą dalykas ir teisinis pagrindas

Prašymas pagal SESV 267 straipsnį išaiškinti Direktyvos 2003/96 14 straipsnio 1 dalies a punkte įtvirtintą sąvoką „aplinkos apsaugos politikos sumetimais“, atsižvelgiant į Ispanijos anglies dioksido mokestį, taikomą elektros energijai gaminti naudojamoms anglims.

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Ispanijos nacionalinės teisės normos, kuriose nustatytas anglies dioksido mokestis, taikomas elektros energijai gaminti naudojamoms anglims, atitinka Direktyvos 2003/96/EB 14 straipsnio 1 dalies a punktą, kai, nors teigiama, kad tuo

mokesčiu siekiama apsaugoti aplinką, iš mokesčio struktūros tokio tikslo nematyti, o mokesčio pajamos skiriamos elektros energijos sistemos išlaidoms finansuoti?

2. Ar aplinkosaugos tikslus galima laikyti numatytais mokesčio struktūroje dėl to, kad mokesčio tarifai nustatomi atsižvelgiant į elektros energijai gaminti naudojamų anglių šilumingumą?

3. Ar aplinkosaugos tikslas pasiekiamas vien dėl to, kad apmokestinami tam tikri neatsinaujinantys energetikos produktai, o ne naudojami produktai, laikomi mažiau kenksmingais aplinkai?

Nurodomos Sąjungos teisės nuostatos

2003 m. spalio 27 d. Tarybos direktyva 2003/96/EB, pakeičianti Bendrijos energetikos produktų ir elektros energijos mokesčių struktūrą

Šios direktyvos 2 konstatuojamojoje dalyje numatyta, kad direktyvos tikslas – nustatyti minimalią elektros energijos ir energetikos produktų apmokestinimo normą, nes to reikia siekiant užtikrinti tinkamą vidaus rinkos veikimą.

Elektros energijos mokestis nustatomas pagal galutinį suvartojimą, todėl direktyvos 14 straipsnio 1 dalies a punkte numatyta, kad valstybės atleidžia nuo apmokestinimo „energetikos produktus ir elektros energiją, naudojamus elektros energijai gaminti, ir elektros energiją, naudojamą elektros gamybos pajėgumams išlaikyti“. Tame pačiame punkte valstybėms narėms leidžiama aplinkos apsaugos politikos sumetimais šiuos produktus apmokestinti neatsižvelgiant į direktyvoje nustatytus minimalius apmokestinimo lygius.

ESTT jurisprudencija

2018 m. kovo 7 d. Sprendime *Cristal Union*, C-31/17, Teisingumo Teismas dėl Direktyvos 2003/96 14 straipsnio 1 dalies a punkte numatytų išimčių privalomumo nurodė:

„25. Kadangi Direktyvos 2003/96 14 straipsnio 1 dalyje nustatytas išsamus privalomų atleidimo nuo mokesčio atvejų sąrašas, kuriuo valstybės narės turi vadovautis apmokestindamos energetikos produktus ir elektros energiją <...>, šios nuostatos negali būti aiškinamos plačiai tam, kad šioje direktyvoje nustatytas suderintas apmokestinimas neprarastų veiksmingumo.

26. Tokiomis aplinkybėmis, kaip jau nusprendė Teisingumo Teismas, Direktyvos 2003/96 14 straipsnio 1 dalies a punkto pirmame sakinyje tiek, kiek jame nustatyta, kad valstybės narės privalo atleisti nuo mokesčių energetikos produktus, naudojamus elektros energijai gaminti, numatyta aiški ir besąlygiška

pareiga, todėl ši nuostata suteikia asmenims teisę ją tiesiogiai remtis nacionaliniuose teismuose <...>.

27. Be to, reikėtų pažymėti, kad jei Sąjungos teisės aktų leidėjas norėjo leisti valstybėms narėms nukrypti nuo privalomo atleidimo nuo mokesčių, tai jis aiškiai numatė atitinkamai Direktyvos 2003/96 14 straipsnio 1 dalies a punkto antrame sakinyje, pagal kurį valstybės narės [aplinkos apsaugos sumetimais] gali apmokestinti energetikos produktus, naudojamus elektros energijai gaminti, ir šios direktyvos 21 straipsnio 5 dalies trečioje pastraipoje, pagal kurią valstybės narės gali atleisti nuo mokesčio smulkius elektros energijos gamintojus, su sąlyga, kad jos apmokestina tai energijai gaminti naudojamus produktus.“

Dėl reikalavimų, kuriuos turi atitikti mokestis, kad juo būtų siekiama konkretaus tikslo, pavyzdžiui, aplinkos apsaugos politikos sumetimais, 2015 m. kovo 5 d. Sprendime Statoil Fuel & Retail, C-553/13 (jame remiamasi tokia pačia sąvoka, kaip pateikta Direktyvos 2008/118 1 straipsnio 2 dalyje) nurodyta:

„37. Kalbant apie pirmąją iš šių sąlygų [(prejudiciniai klausimai pateikti tik dėl jos)], iš Teisingumo Teismo praktikos matyti, kad specialus tikslas, kaip jis suprantamas pagal Direktyvos 2008/118 1 straipsnio 2 dalį, yra tikslas, kuris nėra vien biudžetinis <...>.

41. Tam, kad remiantis iš anksto nustatyta įplaukų iš mokesčio, taikomo akcizu apmokestinamoms prekėms, paskirtimi būtų galima manyti, jog šiuo mokesčiu siekiama specialaus tikslo, kaip tai suprantama pagal tą pačią nuostatą, reikia, kad pačiu nagrinėjamu mokesčiu būtų siekiama užtikrinti nurodyto specialaus tikslo įgyvendinimą, taigi, kad būtų tiesioginis ryšys tarp įplaukų iš mokesčio naudojimo ir minėto specialaus tikslo <...>.

42. Nesant tokio iš anksto nustatyto įplaukų paskirties mechanizmo, mokestis, taikomas akcizu apmokestinamoms prekėms, gali būti laikomas mokesčiu, kuriuo pačiu siekiama specialaus tikslo, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2008/118 1 straipsnio 2 dalį, tik jeigu šis mokestis nustatytas, kiek tai susiję su jo struktūra, visų pirma, su apmokestinimo sritimi [momentu] ar mokesčio tarifu, taip, kad juo daroma įtaka mokesčių mokėtojų elgesiui, leidžiant įgyvendinti nurodytą specialų tikslą, pavyzdžiui, numatant didelius mokesčius tam tikroms prekėms, kad būtų atgrasyta nuo jų vartojimo <...>.“

Nurodomos nacionalinės teisės nuostatos

2005 m. lapkričio 18 d. Įstatymas Nr. 22/2005

Šiuo įstatymu į Ispanijos teisę perkelta Direktyva 2003/96/EB ir nustatytas anglies dioksido mokestis, iš dalies pakeitus *Ley 38/1992, de 28 de diciembre, de impuestos especiales* (1992 m. gruodžio 28 d. Akcizų įstatymas Nr. 38/1992) – papildžius įstatymą III antraštine dalimi „Anglies dioksido akcizas“.

Apmokestinimo šiuo mokesčiu momentas yra anglių pristatymas vartoti, nors pagal Įstatymo Nr. 38/1992 79 straipsnio 3 dalį anglių pristatymo vartoti sandoriai nuo mokesčio atleidžiami, jei yra susiję su anglių naudojimu elektros energijos gamybai ir bendrai šilumos ir elektros energijos gamybai.

Mokesčio apmokestinamoji vertė apima anglių, dėl kurių sudaryti apmokestinamieji sandoriai, energetinį potencialą, išreikštą gigadžauliais, ir mokesčio tarifą – 0,15 EUR už gigadžaulį.

Ley 15/2012, de 27 de diciembre, de medidas fiscales para la sostenibilidad energética (2012 m. gruodžio 27 d. Įstatymas Nr. 15/2012 dėl mokesčių priemonių, skirtų energetikos tvarumui užtikrinti)

Šiuo įstatymu panaikinta Įstatymo Nr. 38/1992 79 straipsnio 3 dalyje pateikta nuostata, pagal kurią buvo neapmokestinamas anglių, skirtų elektros energijos gamybai ir bendrai šilumos ir elektros energijos gamybai, naudojimas.

Jame taip pat nustatytas 0,65 mokesčio tarifas, tačiau vėliau *Real Decreto-ley 9/2013, de 12 de julio, por el que se adoptan medidas urgentes para garantizar la estabilidad financiera del sistema eléctrico* (2013 m. liepos 12 d. Karaliaus dekretas-įstatymas Nr. 9/2013, kuriuo patvirtintos skubios priemonės elektros energijos sistemos finansiniam stabilumui užtikrinti) buvo numatytas lengvatinis 0,15 mokesčio tarifas už gigadžaulį anglims, skirtoms profesiniams tikslams, jeigu jos nenaudojamos bendrai šilumos ir elektros energijos gamybai ir tiesioginei ar netiesioginei elektros energijos gamybai. Minėtame karaliaus dekrete reglamentuojamas anglių, skirtų naudoti elektros energiją ir naudingąją šiluminę energiją gaminančioje kogeneracinėje jėgainėje, tiekimo apmokestinimas, taikant minėtus mokesčių tarifus pagal anglių, priskirtinų prie generatorių gnybtuose išmatuotos elektros energijos gamybos, ir naudingosios šiluminės energijos procentinę dalį; taip buvo prisitaikyta prie ESTT jurisprudencijos šiuo klausimu.

Įstatymo Nr. 15/2012 antroje papildomoje nuostatoje „Elektros energijos sistemos išlaidos“ nustatyta, kad kiekvienų metų bendrojo valstybės biudžeto įstatymuose suma, lygi i) apskaičiuotų metinių valstybės pajamų, gautų iš tame įstatyme numatytų mokesčių ir rinkliavų, ir ii) apskaičiuotų pajamų, gautų aukcione pardavus šiltnamio efektą sukeliančių dujų apyvartinius taršos leidimus, neviršijančių 500 mln. EUR, sumai, bus skiriama *Ley 54/1997, de 27 de noviembre, del Sector Eléctrico* (1997 m. lapkričio 27 d. Įstatymas Nr. 54/1997 dėl elektros energijos sektoriaus) numatytoms elektros energijos sistemos išlaidoms finansuoti.

Dėl Įstatymo Nr. 15/2012 tikslo pažymėtina, kad jo preambulėje nurodyta: „Šio įstatymo tikslas yra suderinti mūsų mokesčių sistemą su efektyvesniu ir aplinką labiau tausojančiu naudojimu ir tvarumu – vertybėmis, kuriomis grindžiama ši mokesčių reforma; tokia sistema atitinka pagrindinius principus, reglamentuojančius Europos Sąjungos mokesčių, energetikos ir, žinoma, aplinkos apsaugos politiką.

Šiandienos visuomenėje dėl didėjančio energijos gamybos ir vartojimo poveikio aplinkos tvarumui reikalinga norminimo ir reglamentavimo sistema, visiems subjektams užtikrinanti tinkamą energetikos modelio veikimą, kuris taip pat padeda išsaugoti turtingą aplinkos paveldą.

Šio įstatymo pagrindas yra Konstitucijos 45 straipsnis; tai nuostata, pagal kurią aplinkos apsauga yra vienas iš pagrindinių socialinės ir ekonominės politikos principų. Dėl to viena iš šios mokesčių reformos krypčių yra užtikrinimas, kad aplinkos apsaugos išlaidos, susidariusios dėl elektros energijos gamybos ir panaudoto branduolinio kuro ar radioaktyviųjų atliekų saugojimo, liktų vidinės. Taigi įstatymas turi būti paskata gerinti energijos vartojimo efektyvumo lygį, kartu užtikrinant geresnį gamtos išteklių valdymą, ir toliau stiprinti naują tvaraus vystymosi modelį tiek ekonominiu, tiek socialiniu požiūriu, taip pat aplinkos apsaugos požiūriu.

Be to, ši reforma padeda integruoti aplinkos politiką į mūsų mokesčių sistemą, kuri apima ir konkrečius aplinkos mokesčius, ir galimybę įtraukti aplinkos aspektą į kitus jau nustatytus mokesčius.

Šiame įstatyme nurodytos vertybės ir tikslai yra kompleksiniai, todėl jie turi būti pagrindas užtikrinant sektorinių priemonių nuoseklumą, visų pirma tuo atveju, kai tos vertybės ir tikslai susiję su sektoriumi, turinčiu šaliai tokį ekonominį poveikį ir poveikį aplinkai, kaip energetikos sektorius.

Šiuo tikslu įstatyme reglamentuojami trys nauji mokesčiai: mokestis už elektros energijos gamybos vertę, mokestis už panaudoto branduolinio kuro ir radioaktyviųjų atliekų, susidarančių gaminant branduolinę elektros energiją, gamybą ir mokestis už panaudoto branduolinio kuro ir radioaktyviųjų atliekų saugojimą centralizuotuose įrenginiuose; įvedamas mokestis už naudojamą vidaus vandenimis elektros energijai gaminti; iš dalies keičiami apmokestinimo tarifai, nustatyti gamtinėms dujoms ir anglims, taip pat panaikinamas energetikos produktų, naudojamų elektros energijos gamybai ir bendrai naudingosios šilumos ir elektros energijos gamybai, atleidimas nuo mokesčio <...>“

Įstatyme Nr. 15/2012 išliko nuostata, pagal kurią elektros energijos gamyba elektrinėse arba elektros energijos gamyba ar bendra šilumos ir elektros energijos gamyba kogeneracinėse jėgainėse atleidžiama nuo angliavandenilių mokesčio, kai naudojamas į šio įstatymo taikymo sritį patenkantis kuras, įskaitant gamtines dujas ir dyzeliną.

Ley 54/1997, de 27 de noviembre, del Sector Eléctrico (1997 m. lapkričio 27 d. Įstatymas Nr. 54/1997 dėl elektros energijos sektoriaus)

Šiame įstatyme buvo reglamentuojamos elektros energijos sistemos išlaidos ir finansavimas.

Atlygis už elektros energijos sistemos veiklą

Dėl atlygio už **gamybos veiklą** nustatyta, kad:

- a) remiantis įvairių gamybos vienetų rinkos operatoriui pasiūlyta kaina, už elektros energiją atlyginama pagal ribinę kainą, atitinkančią paskutinio gamybos vieneto, kurio prisijungimas prie sistemos buvo būtinas elektros energijos paklausai patenkinti, pasiūlymą;
- b) už galios garantiją, kurią kiekvienas gamybos vienetas veiksmingai teikia sistemai, mokamas atlygis, nustatomas atsižvelgiant į įrodytą įrenginio prieinamumą ir technologiją tiek vidutinės trukmės ir ilguoju laikotarpiu, tiek kiekvienu programavimo laikotarpiu; garantijos kaina nustatoma atsižvelgiant į ilgalaikius sistemos pajėgumų poreikius;
- c) mokamas atlygis už papildomas elektros energijos gamybos paslaugas, reikalingas tam, kad būtų užtikrintas tinkamas elektros energijos tiekimas vartotojams.

Anglimis kūrenamos šiluminės elektrinės už gamybos veiklą gauna atlygį, atitinkantį galios garantiją, kurią kiekvienas gamybos vienetas faktiškai suteikia sistemai.

Dėl **perdavimo veiklos** pažymėtina, kad atlygis už ją nustatomas teisės akte, atsižvelgiant į investicines sąnaudas, įrenginių eksploatavimo ir priežiūros išlaidas, taip pat kitas veiklai vykdyti reikalingas išlaidas.

Atlygis už **skirstymo veiklą** nustatomas teisės akte; kiekvienam subjektui mokėtiną atlygį galima nustatyti remiantis tokiais kriterijais kaip investicinės sąnaudos, įrenginių eksploatavimo ir priežiūros išlaidos, paskirstoma elektros energija, skirstymo teritorijoms būdingas modelis, paskatos už tiekimo kokybę ir nuostolių mažinimas.

Atlygis už **pardavimo veiklą**, kurį vartotojai turi mokėti pagal tam tikrą tarifą, grindžiamas vykdant veiklą, laikomą būtina siekiant tiekti elektros energiją minėtiems vartotojams, patirtomis išlaidomis ir prireikus išlaidomis, susijusiomis su paklausos valdymo skatinimo programomis. Dėl išlaidų, susijusių su pardavimu reikalavimus atitinkantiems vartotojams, atlygio pardavėjai ir vartotojai susitaria savo nuožiūra.

Elektros energijos sistemos išlaidos

Nuolatinėmis sistemos veikimo išlaidomis laikomos: i) išlaidos, kurios gali būti integruotos į sistemą dėl elektros energijos tiekimo veiklos plėtos, ii) sistemos operatoriaus ir rinkos operatoriaus pripažintos išlaidos ir iii) *Comisión Nacional del Sistema Eléctrico* (Nacionalinė elektros energijos sistemos komisija) veiklos išlaidos.

Šio Įstatymo 30 straipsnio 4 dalyje nurodytas atlygis laikomas **diversifikavimo ir tiekimo saugumo užtikrinimo išlaidomis**.

Ley 24/2013, de 26 de diciembre, del Sector Eléctrico (2013 m. gruodžio 26 d. Įstatymas Nr. 24/2013 dėl elektros energijos sektoriaus)

Įstatymo Nr. 24/2013 III antraštinėje dalyje „Elektros energijos sistemos ekonominis ir finansinis tvarumas“ nustatyta nauja atlygio už elektros energijos gamybos, skirstymo ir tiekimo veiklą tvarka, kuri įsigaliojo 2013 m. gruodžio 28 d.

Jos 14 straipsnio 5 dalyje numatyta:

„Atlygį už gamybos veiklą sudaro šios dalys:

a) elektros energija, dėl kurios deramasi kitos paros arba einamosios paros rinkoje ir už kurią atlyginama pagal elektros energijos pasiūlos ir paklausos šiose rinkose pusiausvyros kainą, gaunamą taikant nustatytus mechanizmus.

Už elektros energiją, dėl kurios suderėta dvišalėse, fizinėse arba galutinėse rinkose, atlyginama pagal atitinkamose rinkose galutinai sudarytų sandorių kainą. Ši atlygio dalis nustatoma atsižvelgiant į tinkluose patiriamus nuostolius ir išlaidas, atsiradusias dėl įprasto pasiūlos sistemos veikimo sutrikimų;

b) sistemos koregavimo paslaugos, kurių reikia siekiant užtikrinti tinkamą vartotojų aprūpinimą.

Teisės aktuose apibrėžiama, kokios paslaugos laikomos sistemos koregavimo paslaugomis, taip pat atlygio už šias paslaugas mokėjimo tvarka, atskiriant privalomas ir neprivalomas paslaugas;

c) prireikus pramonės, energetikos ir turizmo ministro įsakymu nustatomas atlygis pagal pajėgumų mechanizmą, leidžiantis užtikrinti tinkamą sistemos aprėptį ir skatinantis prieinamumą prie valdomų pajėgumų;

d) prireikus 6 dalyje nurodytas papildomas atlygis už elektros energijos gamybą, vykdomą elektros energijos sistemose už pusiasalio ribų esančiose teritorijose;

e) prireikus 7 dalyje nurodytas konkretus atlygis už elektros energijos gamybą iš atsinaujinančiųjų energijos išteklių, didelio efektyvumo bendrą šilumos ir elektros energijos gamybą ir šios energijos gamybą iš atliekų.“

Trumpas faktinių aplinkybių ir pagrindinės bylos aprašymas

- 1 Apeliantė yra bendrovė, kurios veiklos sritis – elektros energijos gamyba naudojant anglis. Ji anglis įsigyja per susijusią bendrovę, kuri deklaruoja, kad

perparduoti įsigytos anglių partijos neapmokestinamos anglies dioksido mokesčiu, nes apmokestinimo momentas yra naudojimas.

- 2 Atlikęs patikrinimą mokesčių administratorius nusprendė, kad apmokestinimo momentas buvo ir mokestis turėjo būti sumokėtas tuo metu, kai apeliantė įsigijo anglių partijas, skirtas elektros energijai gaminti, ir kad mokesčio apmokestinamoji vertė turėjo būti nustatyta pagal anglių viršutinį šilumingumą, neatsižvelgiant į faktiškai elektros energijos gamybai sunaudotą energiją. Dėl šių priežasčių mokesčių administratorius iš naujo nustatė mokestį ir pareikalavo, kad apeliantė sumokėtų didesnę mokestį ir atitinkamus delspinigius.
- 3 2016 m. balandžio 7 d. apeliantė pateikė *Tribunal Económico Administrativo Central* (Centrinis administracinis ekonominis teismas, toliau – TEAC) skundą dėl susitarimo, kuriuo nustatytas 2013 finansinių metų anglies dioksido mokestis; ji užginčijo: i) pagal anglių viršutinį šilumingumą nustatytą apmokestinamąją vertę, nes manė, kad ta vertė turi būti nustatoma atsižvelgiant tik į faktiškai elektros energijai gaminti naudojamą šilumingumą, ii) aplinkybę, kad yra apmokestinta 268 717,98 tonų anglių, kurias susijusi bendrovė 2011 finansiniais metais deklaravo kaip neapmokestinamas dėl to, kad jos skirtos perparduoti, ir kurias apeliantė vėliau panaudojo elektros energijos gamybai, ir iii) elektros energijos gamybai naudojamų anglių apmokestinimo atitiktį Sąjungos teisei.
- 4 2019 m. kovo 28 d. sprendime TEAC: i) paneigė, kad siekiant nustatyti anglies dioksido mokesčio apmokestinamąją vertę galima atsižvelgti į mažesnę anglių šilumingumą; ii) nurodė, kad apmokestinant anglių partijas, kurios anksčiau buvo deklaruotos kaip neapmokestinamos dėl to, kad skirtos perparduoti, kai pirkęjas jas naudoja savo reikmėms elektros energijai gaminti (toks naudojimas yra apmokestinimo anglies dioksido mokesčiu momentas), nebuvo taikomas dvigubas apmokestinimas, ir iii) nenusprendė dėl 2012 m. gruodžio 27 d. Įstatymo Nr. 15/2012 dėl mokesčių priemonių, skirtų energetikos tvarumui užtikrinti, kuriuo panaikintas elektros energijai gaminti skirtų anglių naudojimo neapmokestinimas anglies dioksido mokesčiu, atitiktis Sąjungos teisei.
- 5 Apeliantė prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teisme pateikė apeliacinį skundą, kuriame kėlė tuos pačius klausimus kaip ir pirmosios instancijos ekonominėje administracinėje byloje, ir prašė pateikti prašymą priimti prejudicinį sprendimą dėl Įstatymo Nr. 15/2012 atitiktis Sąjungos teisei.

Svarbiausi pagrindinės bylos šalių argumentai

- 6 Šalių argumentai pateikti išdėstant pozicijas per administracinį procesą.

Glaustas prašymo priimti prejudicinį sprendimą pagrindimas

- 7 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas padarė išvadą, kad jei mokesčio tarifas priklauso nuo gigadžauliais matuojamos šiluminės energijos,

gautos naudojant anglis, nėra pagrindo atsižvelgti tik į tą energiją, kuri faktiškai sunaudota elektros energijai gaminti. Jis taip pat mano, kad apmokestinimo momentas buvo tada, kai apeliante iš susijusios bendrovės įsigijo elektros energijai gaminti skirtų anglių.

- 8 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui kyla abejonių, ar Ispanijos teisėje numatytas anglių naudojimo elektros energijai gaminti apmokestinimas atitinka Sąjungos teisės aktą, kuriuo pakeičiama Bendrijos energetikos produktų ir elektros energijos mokesčių struktūra.
- 9 Jeigu būtų nuspręsta, kad anglies dioksido mokestis, taikomas elektros energijai gaminti skirtoms anglims, neturi aplinkosaugos tikslo, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2003/96/EB 14 straipsnio 1 dalį, Ispanijos įstatymas neatitiktų Sąjungos teisės, o mokesčių administratoriaus nustatytas mokestis būtų neteisingas.
- 10 Konkrečiai kalbant, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui kyla didelių abejonių dėl šio mokesčio tikslo pobūdžio, nes tam, kad mokestis turėtų konkretų tikslą, kaip tai suprantamas pagal direktyvos 14 straipsnio 1 dalies a punktą, juo negali būti siekiama vien biudžetinio tikslo, t. y. tikslo finansuoti Ispanijos elektros energijos sistemos išlaidas. Šį biudžetinį tikslą rodo tai, kad pačiame Įstatyme Nr. 15/2012 aiškiai nustatyta, jog apskaičiuotų metinių pajamų, gautų iš tame įstatyme numatytų mokesčių, suma pagal bendruosius valstybės biudžeto įstatymus skiriama 1997 m. lapkričio 27 d. Įstatymo Nr. 54/1997 dėl elektros energijos sektoriaus 16 straipsnyje numatytoms elektros energijos sistemos išlaidoms finansuoti.
- 11 Įstatymo Nr. 15/2012 preambulėje nurodytas aplinkosaugos tikslas neatsispindi mokesčio struktūroje, o mokesčio pajamos nėra skirtos tam, kad būtų mažinamas anglių naudojimo gaminant elektros energiją poveikis aplinkai. Be to, neatrodo, kad labai taršaus energetikos produkto naudojimo elektros energijai gaminti apmokestinimas atitinka būtiną reikalavimą, kad mokestis turėtų konkretų tikslą, atsižvelgiant į ribinę elektros energijos rinkos kainų nustatymo sistemą ir į tai, kad anglimis kūrenamoms šiluminėms elektrinėms taikomos gamybos garantijų išmokos, kurios prisideda prie jų ekonominio ir finansinio tvarumo.